

РЕШЕНИЕ

№ 42991

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9005** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 46, вр. чл. 39а, ал. 1, т. 3 от Закона за чужденците в Република България. Делото е образувано по жалба от адвокат К. К., като пълномощник на А. К. Х. – гражданин на Република У., против издадената от директора на Регионална дирекция „Гранична Полиция“ – Б. ЗАПОВЕД, рег. № 4432 ПАМ-24/30.07.2025 г., с която е постановена по отношение на оспорвания принудителна административна мярка „експулсиране“.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван задочно от упълномощения адвокат, който с писмено становище от 08.12.2025 г. е преповторил съдържанието на жалбата с изявление, че я поддържа жалбата. Твърди се материална и процесуална незаконосъобразност на акта, вкл. поради невръчване на документите, на които се позовава административният орган, както и на нарушаване правото по чл. 8 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, за което са изложени голословни твърдения за липса на анализ, дали принудителната административна мярка засяга правото на семеен живот.

Ответникът, посредством юриконсулт, с молба от 05.12.2025 г. е заявил оспорване на жалбата, излагайки доводи по същество, за нейната неоснователност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след анализ на доказателствата, съставляващи представената от ответника административна преписка и приети по делото без оспорване, намира за установено от фактическа и от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Представени са

ответника: два броя докладни записки; заповед за задържане на лице; постановление на прокурор от Районна прокуратура-Б.. От съдържанието им се установява, че: на 27.06.2025 г., около 15 часа полицейски авто-патрул спрял за контролна проверка на около 500 метра от [населено място] поляна, Област Б. лек автомобил „Рено-Канго“, с украинска регистрация, след като преди това автомобилът се включил в главния асфалтов път, от „черен път“ преди селото.Полицейските служители констатирани, че: автомобилът се управлява от украинския гражданин А. Х., [дата на раждане] , притежаващ национален паспорт; в автомобила са установени шест лица, идентифицирали се като граждани на М., без документи за самоличност; срещу А. Х. било образувано бързо полицейско производство, № 7/27.06.2025 г., по описа на ГПУ – Ц.. Според дадените от двама от нелегалните мигранти сведения: в И. се свързали с „каналджия – сириец“, който обещал да организира пътуването им до С., срещу „2 500 – 3 000 евро на човек“; на 23.06.2025 г. шестимата били качени в микробус; на 24.06.2025 г. преминали българската граница през теленото заграждение, след което пеш се придвижили до уговорено място „на главен път“ и на 27.06.2025 г., около 14. 30 часа се качили в автомобила, управляван от А. Х..

В оспорената Заповед рег. № 4432 ПАМ-24/30.07.2025 г. директорът на Регионална дирекция „Гранична Полиция“ – Б. се позовавал на горните факти и обстоятелства, като приел, при наличие на материалноправните основания, по смисъла на чл. 42, ал. 2, т. 2, вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 ЗЧРБ да наложи на жалбоподателя ПАМ „експулсиране“.

Съдът приема, че жалбата е неоснователна, а оспорената е материално и процесуално законосъобразна, издадена от компетентен административен орган.

Според разпоредбата на чл. 42, ал. 2, т. 2 ЗЧРБ ПАМ „експулсиране се налага на чужденец, когато са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т.т. 1-4“ с.з., т.е., когато „има данни, че извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави“. Процесният случай е именно такъв. Използваният израз „има данни“ не предполага изискване за доказване с вязла в законна сила присъда за извършено престъпление от общ характер, по чл. 281, ал. 2, вр. ал. 1 НК. Освен това нормата на чл. 46, ал. 3, вр. ал. 2, т. 3 ЗЧРБ, която се явява специална, по отношение общата норма на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК не изисква непременно посочване в заповедта за налагане на ПАМ, на фактическите основания за прилагането на мярката.

Назависимо от липсата на конкретни доводи в жалбата (каза се по – горе), Съдът намира за нужно да отбележи и следното. Чл. 8, ал. 1 от Конвенцията за правата на човека и основните свободи постановява, че „всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот, на неговото жилище и тайната на неговата кореспонденция“, като (ал. 2) намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите“.

Издадената от директора на Регионална дирекция „Гранична Полиция“ – Б. ЗАПОВЕД, рег. № 4432 ПАМ-24/30.07.2025 г., с която е постановена по отношение на оспорвания принудителна административна мярка „експулсиране“ е законосъобразна и правилна.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172 АПК, чл. 46, ал. 2, т. 3, изр. второ ЗЧРБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯА оспорването по жалбата от адвокат К. К., като пълномощник на А. К. Х. – гражданин на Република У., против издадената от директора на Регионална дирекция „Гранична

Полиция“ – Б. ЗАПОВЕД, рег. № 4432 ПАМ-24/30.07.2025 г., с която е постановена по отношение на оспорващия принудителна административна мярка „експулсиране“.
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: